

“मीठे बच्चे- बाबा आउनुभएको छ तिमी बच्चाहरूलाई तैरिन सिकाउन, जसद्वारा तिमी यस दुनियाँबाट पार हुन्छौ, तिम्रो लागि दुनियाँ नै बदलिन्छ ।”

प्रश्न:- जो बाबाको सहगोरी बन्छन्, उनीहरूलाई मदतको रिटर्नमा के प्राप्त हुन्छ ?

उत्तर:- जो बच्चाहरू अहिले बाबाको सहगोरी बन्छन्, उनीहरूलाई बाबाले यस्तो बनाइदिनुहुन्छ, जसले गर्दा आधाकल्प कसैको मदत लिने वा राय लिने कुनै आवश्यकता नै रहँदैन । कति महान् बाबा हुनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! तिमी मेरो सहगोरी नहुने हो भने मैले स्वर्गको स्थापना कसरी गर्न सक्छु ?

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा नम्बरवार अति मीठा रुहानी बच्चाहरूप्रति रुहानी बाबा सम्झाउनुहुन्छ किनकि धेरै बच्चाहरू बेसमझ बनेका छन् । रावणले धेरै बेसमझ बनाइदिएको छ । अहिले हामीलाई कति समझदार बनाउनुहुन्छ । कोही आई.सी.एस.को परीक्षा पास गर्छ भने सम्झन्छ, धेरै ठूलो परीक्षा पास गरेको छु । अहिले तिमी त हेर कति ठूलो परीक्षा पास गर्छौ । अलिकति सोच त सही, पढाउने को हुनुहुन्छ ! पढ्नेवाला को हुन् ! यो पनि निश्चय छ- हामी कल्प-कल्प हर ५ हजार वर्षपछि बाबा, टिचर, सतगुरुसँग फेरि मिलि नै रहनेछौ । केवल तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ- हामी कति उच्च बाबाद्वारा उच्च वर्सा पाउँछौ । टिचरले पनि वर्सा दिन्छन् नि, पढाएर । तिमीलाई पनि पढाएर तिम्रो लागि दुनियाँलाई नै बदलिदिनुहुन्छ, नयाँ दुनियाँमा राज्य गर्नको लागि । भक्ति मार्गमा कति महिमा गाउँछन् । तिमी उहाँद्वारा आफ्नो वर्सा पाइरहेका छौ । यो पनि तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- पुरानो दुनियाँ बदलिइरहेको छ । तिमीले भन्छौ- हामी सबै शिवबाबाका बच्चाहरू हौ । बाबालाई पनि आउनुपर्छ- पुरानो दुनियाँलाई नयाँ बनाउन । त्रिमूर्तिको चित्रमा पनि देखाउँछन्- ब्रह्माद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापना । त्यसैले अवश्य ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण-ब्राह्मणी चाहिन्छ । ब्रह्माले त नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्दैनन् । रचयिता हुनुहुन्छ नै बाबा । भन्नुहुन्छ- म आएर युक्तिले पुरानो दुनियाँलाई विनाश गराएर नयाँ दुनियाँ बनाउँछु । नयाँ दुनियाँमा रहने धेरै कम हुन्छन् । सरकारले कोसिस गरिरहन्छ- जनसंख्या कम होस् । अब कम त हुँदैन । लडाईमा करोडौं मनुष्य मर्छन् फेरि मनुष्य कम कहाँ हुन्छन् र, जनसंख्या त फेरि पनि बढ्दै जान्छ, यो पनि तिमीले जान्दछौ । तिम्रो बुद्धिमा विश्वको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान छ । तिमीले आफूलाई विद्यार्थी पनि सम्झन्छौ, तैरिन पनि सिक्छौ । भन्छन् नि- मेरो नाउ पार लगाउनुहोस् । धेरै प्रसिद्ध हुन्छन्, जसले तैरिन सिक्छन् । अहिले तिम्रो चाल हेर कस्तो छ, एकदम माथि जान्छौ फेरि यहाँ आउँछौ । उनीहरूले त देखाउँछन् यति माइल माथि गयो । तिमी आत्माहरू कति माइल माथि जान्छौ ! त्यो त स्थूल वस्तु हो, जसको गन्ती गर्छन् । तिम्रो त अनगिन्ती छ । तिमीले जान्दछौ- हामी आत्माहरू आफ्नो घर जान्छौ, जहाँ सूर्य-चन्द्रमा आदि हुँदैनन् । तिमीलाई खुशी छ- त्यो हाम्रो घर हो । हामी वहाँका निवासी हौ । मनुष्यहरू भक्ति गर्छन्, पुरुषार्थ गर्छन्- मुक्तिधाममा जानको लागि । तर कोही जान सक्दैन । मुक्तिधाममा भगवान्सँग मिल्ने कोसिस गर्छन् । अनेक प्रकारको प्रयत्न गर्छन् । कोही भन्छन्- हामी ज्योति ज्योतिमा समाहित हुन सकौं । कोही भन्छन्- मुक्तिधाममा जान सकौं । मुक्तिधामको बारेमा कसैलाई थाहा छैन । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- बाबा आउनु भएको छ, आफ्नो घर लैजानुहुन्छ । मीठा-प्यारा बाबा आउनु भएको छ, हामीलाई घर लैजान लायक

२०७२ असोज १४ बिहीबार १-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

बनाउनुहुन्छ, जसको लागि आधाकल्प पुरुषार्थ गरेर पनि बन्न सकेनौं। न कोही ज्योतिमा समाहित हुन सके, न मुक्तिधाममा जान सके, न मोक्ष प्राप्त गर्न सके। जे जति पुरुषार्थ गरे त्यो व्यर्थ। अहिले तिमी ब्राह्मण कुलभूषणहरूको पुरुषार्थ सत्य सिद्ध हुन्छ। यो खेल कस्तो बनेको छ। तिमीलाई अहिले आस्तिक भनिन्छ। बाबालाई राम्रोसँग तिमीले जान्दछौ र बाबाद्वारा सृष्टि चक्रलाई पनि जानेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— मुक्ति-जीवनमुक्तिको ज्ञान कसैमा पनि छैन। देवताहरूमा पनि छैन। बाबालाई कसैले जान्दैनन् भने अरू कसैलाई लिएर कहाँ जान सक्छन्। कति गुरुहरू छन्, कति उनीहरूको अनुयायीहरू बन्छन्। सत्य-सत्य सतगुरु हुनुहुन्छ शिवबाबा। उहाँको त चरण छँदै छैनन्। उहाँले भन्नुहुन्छ— हामीलाई त चरण छँदै छैनन्। म कसरी आफूलाई पूजा गर्न लगाऊँ। बच्चाहरू विश्वको मालिक बन्छन्, उनीहरूलाई कहाँ पूजा गर्न लगाउँछु र। भक्ति मार्गमा बच्चाहरू पिताको पाउ पर्छन्। वास्तवमा त पिताको सम्पत्तिको मालिक बच्चाहरू हुन्छन्। तर नम्रता देखाउँछन्। साना बच्चाहरू आदि सबै गएर पाउ पर्छन्। यहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई पाउ पर्नबाट पनि छुटाइदिन्छु। कति महान् बाबा हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— तिमी बच्चाहरू मेरो सहयोगी हो। तिमी सहयोगी नभए मैले स्वर्गको स्थापना कसरी गर्न सक्छु। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! अहिले तिमी सहयोगी बन फेरि मैले तिमीलाई यस्तो बनाउँछु, तिमीले कसैको मदत लिने आवश्यकता नै रहँदैन। तिमीलाई कसैको सल्लाहको आवश्यकता पर्दैन। यहाँ बाबा बच्चाहरूको मदत लिइरहनु भएको छ। भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! अब फोहोरी नबन। मायासँग हार नखाऊ। नत्र नाम बदनाम गरिदिन्छौ। बक्सिङमा जब कसैले जित्छ भने वाह-वाह हुन्छ। हार खानेको मुख पहुँलो हुन्छ। यहाँ पनि हार खान्छन्। यहाँ हार खानेलाई भनिन्छ— कालो मुख गन्यौ। आएका छौ गोरो बन्नको लागि फेरि के गरिदिन्छौ। गरेको कमाई सारा चट हुन्छ, फेरि सुरुदेखि नयाँ गर्नुपर्छ। बाबाको सहयोगी बनेर फेरि हार खायौ भने नाम बदनाम गरिदिन्छौ। दुई पार्टी छन्। एउटा छन् मायाको शिष्य, अर्को छन् ईश्वरको। तिमीले बाबालाई प्यार गर्छौ। गायन पनि छ— विनाश काले विपरीत बुद्धि। तिम्रो छ प्रीत बुद्धि। त्यसैले तिमीले नाम बदनाम कहाँ गर्नु छ र। तिमी प्रीत बुद्धि भएर फेरि मायासँग हार किन खान्छौ ? हार्नेलाई दुःख हुन्छ। जित्नेलाई ताली बजाएर वाह-वाह गर्छन्। तिमी बच्चाहरूले सम्झन्छौ— हामी त पहलवान हौं। अब मायालाई अवश्य जित्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित जे जति देख्छौ, ती सबैलाई बिस। म एकलाई याद गर। मायाले तिमीलाई सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनाइदिएको छ। अब फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। माया जिते जगतजित बन्नु छ। यो हो नै हार र जित, सुख र दुःखको खेल। रावण राज्यमा हार खान्छन्। अब बाबा फेरि हीरा समान बनाउनुहुन्छ। बाबाले सम्झाउनुभएको छ— एक शिवबाबाको जयन्ती नै हीरा समान हो। अब तिमी बच्चाहरू यस्तो लक्ष्मी-नारायण बन्नु छ। वहाँ घर-घरमा दीपमाला रहन्छ, सबैको आत्म-दियो बलेको हुन्छ। मेन पावरद्वारा बत्ती बल्छ। बाबा कति सहज रीति बसेर सम्झाउनुहुन्छ। बाबा सिवाए मीठा-प्यारा अति सिकीलधे बच्चाहरू कसले भन्न सक्छ। रुहानी बाबाले नै भन्नुहुन्छ— हे मेरा मीठा अति प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले आधाकल्पदेखि भक्ति गर्दै आएका छौ। फर्केर एउटा पनि जान सक्दैन। बाबा नै आएर सबैलाई लैजानुहुन्छ।

तिमीले संगमयुगको चित्रमा राम्रोसँग सम्झाउन सक्छौ। बाबा कसरी आएर सबै आत्माहरूलाई लैजानुहुन्छ। दुनियाँमा यस बेहदको नाटकको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। यो बेहदको ड्रामा हो, यो

२०७२ असोज १४ बिहीबार १-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

पनि तिमीले बुझ्दछौ, अरू कसैले भन्न सक्दैन। यदि बेहदको ड्रामा भन्छन् भने पनि ड्रामाको वर्णन कसरी गर्न सक्छन्? यहाँ तिमीले ८४ को चक्रलाई जान्दछौ। तिमी बच्चाहरूले जानेका छौ, तिमीले नै याद गर्नु छ। बाबा कति सहज बताउनु हुन्छ। भक्ति मार्गमा तिमी कति धक्का खान्छौ। तिमी कति दूर स्नान गर्न जान्छौ। एक तलाउ छ, भन्छन्— त्यसमा डुबुल्की लगायो भने परी बनिन्छ। अहिले तिमी ज्ञान सागरमा डुबुल्की लगाएर राजकुमार बन्छौ। कसैले राम्रो फेशन गर्छिन् भने भन्छन्— तिमी त परी जस्तै बन्यौ। अहिले तिमी पनि रत्न बन्छौ। बाँकी मनुष्यको उड्ने पखेटा आदि हुन सक्दैन। यसरी उड्न सक्दैनन्। उड्ने हो नै यो आत्मा। आत्मा जसलाई रकेट पनि भनिन्छ, आत्मा कति सानो छ। जब सबै आत्माहरू जान्छन् तब हुन सक्छ तिमी बच्चाहरूलाई त्यसको साक्षात्कार पनि हुन्छ। बुद्धिबाट बुझ्न सक्छौ, यहाँ तिमी वर्णन गर्न सक्छौ। हुन सक्छ, जसरी विनाश देखिन्छ त्यसैगरी आत्माहरूको समूह कसरी जान्छन्— यो पनि देख्न सक्छौ। हनुमान, गणेश आदि त छँदै छैनन्। तर उनीहरूको भावना अनुसार साक्षात्कार हुन्छ। बाबा त हुनुहुन्छ नै बिन्दु, उहाँको के वर्णन गर्न सक्छन्। भन्छन् पनि, सानो तारा हो जसलाई यी आँखाले देख्न सकिन्न। शरीर कति ठूलो छ, जसबाट कर्म गरिन्छ। आत्मा कति सानो छ, उसमा ८४ को चक्र भरिएको छ। एउटा पनि मनुष्य छैन, जसको यो बुद्धिमा होस्— हामी ८४ जन्म कसरी लिन्छौं? आत्मामा कसरी पार्ट भरिएको छ। आश्चर्य छ। आत्मा नै शरीर धारण गरेर पार्ट खेल्छ। त्यो हो हदको नाटक, यो हो बेहदको। बेहदको बाबा स्वयं आएर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ। जो राम्रो सेवाधारी बच्चाहरू छन्, उनीहरूले विचार सागर मंथन गरिरहन्छन्, कसैलाई कसरी सम्झाउँ। तिमीले एक-एकलाई कति मेहनत गर्छौं। फेरि पनि भन्छन्— बाबा हामी बुझ्दै बुझ्दैनौं। कोही पढ्दैनन् भने भनिन्छ यो त पत्थर बुद्धि हो। तिमीले देख्दछौ— यहाँ पनि कोही ७ दिनमा नै धेरै खुशी भएर भन्छन्— बाबाको पासमा जाऔं। कसैले त केही पनि बुझ्दैनन्। मनुष्य त केवल भनिदिन्छन्— पत्थरबुद्धि, पारसबुद्धि, तर अर्थ जान्दैनन्। आत्मा पवित्र बनेपछि पारसनाथ बन्छ। पारसनाथको मन्दिर पनि छ। सारा सुनको मन्दिर हुँदैन। माथि थोरै सुन लगाइदिन्छन्। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हामीलाई बागवान मिल्नु भएको छ, काँडाबाट फूल बन्ने युक्ति बताउनु हुन्छ। गायन पनि छ नि, अल्लाहको बगैँचा। तिम्रो पासमा शुरुमा एक मुसलमान ध्यानमा जान्थ्यो। भन्दथ्यो— खुदाले मलाई फूल दिनुभयो। उभिएर नै ध्यानमा जान्थ्यो, खुदाको बगैँचा देख्थ्यो। अब खुदाको बगैँचा देखाउने त स्वयं नै खुदा हुनुहुन्छ। अरू कसैले कसरी देखाउन सक्छन्? तिमीलाई वैकुण्ठको साक्षात्कार गराउनुहुन्छ। खुदाले नै लैजानुहुन्छ। स्वयं त वहाँ रहनुहुन्छ। खुदा त शान्तिधाममा रहनुहुन्छ। तिमीलाई वैकुण्ठको मालिक बनाउनुहुन्छ। कति राम्रो-राम्रो कुरा तिमीले बुझ्दछौ। खुशी हुन्छ। भित्र धेरै खुशी हुनुपर्छ— अहिले हामी सुखधाममा जान्छौं। वहाँ दुःखको कुरा हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— सुखधाम, शान्तिधामलाई याद गर। हामीले घरलाई किन याद नगर्ने। आत्मा घर जानको लागि कति मेहनत गर्छ। जप-तप आदि धेरै मेहनत गर्छ तर जान कोही पनि सक्दैनन्। वृक्षबाट आत्माहरू क्रमशः आइरहन्छन् फेरि बीचमा जान कसरी सक्छन्? जबकि बाबा नै यहाँ हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई दिनहुँ सम्झाइरहनु हुन्छ, भन्नुहुन्छ— शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर। बाबालाई भुल्नुको कारण नै फेरि दुःखी हुन्छन्। मायाको सजाय लाग्छ। अब त अलिकति पनि सजाय खानु छैन। मूल हो देह-अभिमान।

२०७२ असोज १४ बिहीबार १-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

तिमीले अहिलेसम्म जो बाबालाई याद गरिरहन्थ्यौ— हे पतित-पावन आउनुहोस्, उहाँ बाबासँग तिमीले पढिरहेका छौ। तिम्रो आज्ञाकारी सेवाधारी र टिचर पनि हुनुहुन्छ। आज्ञाकारी सेवाधारी बाबा पनि हुनुहुन्छ। ठूला मानिसले तल हमेसा लेख्छन्— आज्ञाकारी सेवक। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई हेर कसरी बसेर सम्भाउँछु। सपुत बच्चाहरूमा नै बाबाको प्यार हुन्छ, जो कपुत हुन्छन् अर्थात् बाबाको बनेर फेरि विश्वासघाती बन्छन्, विकारमा जान्छन् भने बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो बच्चा त नजन्मेको भए राम्रो हुन्थ्यो। एकको कारण कति नाम बदनाम हुन्छ। कतिलाई कष्ट हुन्छ। यहाँ तिमी कति उच्च काम गरिरहेका छौ। विश्वको उद्धार गरिरहेका छौ तर तिमीलाई ३ पाउ पृथ्वी पनि मिल्दैन। तिमी बच्चाहरूले कसैको घरबार त छुटाउँदैनौ। तिमी त राजाहरूलाई पनि भन्छौ— तपाईं पूज्य डबल शिरताज हुनुहुन्थ्यो, अहिले पुजारी बन्नुभएको छ। अब बाबा फेरि पूज्य बनाउनुहुन्छ, त्यसैले बन्नुपर्छ नि। थोरै समय छ। मैले यहाँ कसैको लाख लिएर के गर्ने? गरिबहरूलाई राजाई मिल्नु छ। बाबा गरिब निवाज हुनुहुन्छ नि। तिमी अर्थ सहित जान्दछौ— बाबालाई गरिब निवाज किन भनिन्छ! भारत पनि कति गरिब छ, त्यस मध्ये पनि तिमी गरिब माताहरू छौ। जो धनवान् छन् उनले यस ज्ञानलाई लिन सक्दैनन्। गरिब अबलाहरू कति आउँछन्, उनीहरूमाथि अत्याचार हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— माताहरूलाई अगाडि बढाउनुपर्छ। प्रभातफेरिमा पनि पहिला शुरुमा माताहरू हुनुपर्छ। ब्याज पनि तिम्रो फस्टक्लास छ। यो ट्रांसलाइटको चित्र तिम्रो अगाडि हुनुपर्छ। सबैलाई सुनाऊ— दुनियाँ बदलिइरहेको छ। बाबाबाट वर्सा मिलिरहेको छ, कल्प पहिले जसरी। बच्चाहरूले विचार सागर मंथन गर्नुपर्छ— कसरी सेवालार्थ व्यवहारमा ल्याउने। समय त लाग्छ नि। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणालाई लागि मुख्य सारः—

- १) बाबासँग पूरा-पूरा प्रीत राखेर सहगोरी बन्नु छ। मायासँग हार खाएर कहिल्यै नाम बदनाम गर्नु हुँदैन। पुरुषार्थ गरेर देह सहित जे देखिन्छ त्यसलाई भुल्दै जानु छ।
- २) भित्र खुशी रहोस्— हामी अब शान्तिधाम, सुखधाम जान्छौं। बाबा आज्ञाकारी टिचर बनेर हामीलाई घर लैजानको लागि लायक बनाउनुहुन्छ। लायक, सपुत बन्नु छ, कपुत होइन।

वरदानः— सेवाद्वारा योगयुक्त स्थितिको अनुभव गर्ने रुहानी सेवाधारी भव

ब्राह्मण जीवन सेवाको जीवन हो। मायाबाट बचाउने श्रेष्ठ साधन सेवा हो। सेवाले योगयुक्त बनाउँछ तर केवल मुखको सेवा होइन, सुनेका मधुर बोलको स्वरुप बनेर सेवा गर्नु, निःस्वार्थ सेवा गर्नु, त्याग, तपस्या स्वरुपद्वारा सेवा गर्नु, हृदको कामनाहरूबाट पर निष्काम सेवा गर्नु— यसलाई भनिन्छ ईश्वरीय वा रुहानी सेवा। मुखको साथै मनद्वारा सेवा गर्नु अर्थात् मनमनाभव स्थितिमा स्थित हुनु।

स्लोगनः— आकृतिलाई नदेखेर निराकार बाबालाई देख्यौ भने आकर्षणमूर्त बन्न पुग्छौ।